

творителни учреждения, съ народните университети и др. И не е за чудене, дето притокът на децата, които търсят книги, все расте и се разширява.

Въ Америка общественият животъ бие съ живъ ключъ. Всъко дете още отъ малко почти е общественъ деятель. Но все пакъ и тамъ е била необходима огромна работа, за да се приближи книгата къмъ живота, да се създадатъ такива условия за възрастните и особено за децата, при които книгата сама да отива при читателя; условия, при които книгата да търси читатели, да ги създава — особено тамъ, дето е по-леко и по-нуждно да ги създава — срѣдъ децата.

Въ Америка, дето американецътъ самъ отива и бързо отива къмъ книгата, все пакъ считать, че е необходимо, щото и книгата да иде насреща му. И тази тѣхна среща да става по-бързо.

Не е тъй у насъ. Нашиятъ селянинъ и работникъ едва започватъ да отиватъ къмъ книгата, а въ повечето случаи дори и не се помръдватъ. Не иде насреща имъ и книгата. И никой не ускорява тази среща, тъй необходима и желана.

Да се запознаемъ съ това, което се върши въ Америка. Може би ще извлѣчемъ поука!

*

За да възбудятъ у децата охота къмъ четене и самото четене да направятъ достъжно за бедните деца, които живѣятъ въ отдалечените квартали на града, американците устройватъ детски библиотечни клубове, групи за домашно четене и вечери за разказване на приказки, които привличатъ маса деца.

Презъ време на ваканция библиотекарите, за да оживятъ дейността на библиотеката, опредѣлятъ „детска седмица“: децата засилватъ своите посещения, а библиотекарите подбиратъ най-интересното и увлѣкателното. Предъ Рождество Христово се правятъ изложби на детски книги, печататъ се списъци на препоръчени книги, та самите деца да си избиратъ такива по тѣхнъ вкусъ. На изложбата особено лице дава обяснение на родителите и посетителите за изборъ на книгите, за тѣхните цени и какъ да си ги доставятъ.

Въ библиотеките събиратъ, старательно разпредѣлятъ и даватъ на децата цѣли папки съ картички, изрѣзани отъ илюстровани списания, обявления, стари книги и пр. Не е за чудене, че при такива условия детските библиотеки иматъ голѣмъ успѣхъ между деца, а възрастните виждатъ въ тѣхъ можъщо възпитателно срѣдство.